

De compassione ad proximum.

Carceratis liberando.

Tribulatis confortando.

Fatigatis subleuando.

Morti danti deplorando.

Obstinatis supportando.

Uiduatis consolando.

Secur natis adiuuando.

Re priuatis res donando.

Infirmatis visitando.

Fatigatis hospitando.

Cõpati debet homo

Compati debet homo captiuus et eos pro posse liberare sicut abraham audiens loth captiuum velociter et viriliter iuuuit eum. Genes. xiiij. Tobias compatiebatur captiuis pascens et redimebat eos. Tho. i. et ii.

Abdemelech compaties hieremie in lacu misso, procurauit liberare eum. Hiere. xxxiij. Darius audiens damielem esse in lacu leonum pro dolore dormiuit incenatus. Dan. iij.

Compati debet homo tribulatis eos confortando verbis et factis. sicut ruben et iudas compatientes tribulato ioseph intendebant liberare eum. Gen. xxxvii. Cum reuelaretur psequeretur propter fratres domini. Abdias compaties abscondit ex eis centum. iij. Reg. xvij. Hester audiens tribulationem populi compaties eis se morti exposuit ut liberaret eos. Hester. iij. et iiij. Discipuli compatientes mulieri chananee tribulate pro filia pro eius oratione dominum rogauerunt. Mat. xvi. xv. Videns dominus flentes sorores lazari compatens eis lachrymatus est et lazaram suscitauit. Job. xj. Videntes christus in cruce videns matrem tribulatam et in anima crucifigi compaties ei iohanni promisit. Job. xix.

Compati debz homo fati-
gatis ⁊ eos refocillare sic po-
test. Ideo gedeon compati-
ens locijs suis fatigatis. po-
stulauit pro eis panes vt re-
focillarent. Iudiciū. viij. Da-
uid compatiens lassis soci-
is non potentibz ire ad bellū.
⁊ remanētibus ad sarcinas
constituit vt eis equalitas p̄
de daret. primi Regum. xxx.

Compati dz homo mor-
tuis ⁊ specialiter mortuis in
malo statu anime vel mortu-
is p̄tra iusticiam. Ideo filij
israhel in excidio fratrum su-
orum de tribu beniamin pro
eis amare fleuerunt. licet ab
eis grauiter ⁊ enormiter fue-
runt offensi. Iudicium. xxi.

Doluit dauid de occisiōe ab-
salō compatiens ei sciens eū
damnatum secundi Regum
xviij. Antiochus licet ma-
lus. tamen audiēs omā iniu-
ste occisum flens ei compati-
ebatur. ij. Machabeoz. iij.

Compati debet homo pec-
catoribus obstinatis ⁊ se in-
iuriāribus eis benigne par-

cendo ⁊ supportādo. Sic sa-
muel lugebat saul regem. ei
compatiens quem sciebat re-
probatum a deo. j. Regū. xv
Cōtra nolentes delinquenti-
bus parcere ⁊ compati p̄po-
suit christus parabolā de ser-
uo nequam cui dominus mī-
rum dimiserat. ⁊ ipse noluit
dimittere pauca. idō eū dñs
tormentis tradidit. ac sibi
qd dimiserat reperit. Ma-
tthi. xvij. Cōpatiendum
est relictis ⁊ viduis eas dul-
citer cōsolando Ideo helias
benigne accepit verba vidue
satis dura. ⁊ ei compatiens
filium suscitauit. iij. Regum
.xviij. Similiter compassus
est heluseus vidue in debitis
multis existenti ei oleum au-
gmentando. iij. Regum. iij
Magnum dolorem habuit
omas quando v̄dit ab helio
doro templum spoliari i quo
erant deposita viduarum. ij.
Machab. iij. Vidēs ihesus
flentem viduam compatiēs
ei eius filium suscitauit Lu-
ce. viij. Petrus videns flere
e. j.

viduas pro morte thabite q̄
alebat eas. compatiens eis
eam suscitauit. vt eis alimē
ta itez preberet. Actuum. ix.

Compati debet homo sin
gulariter patrie ⁊ natis i ea.
quando videt eam in picu
lo vel malo statu. Jō neemi
as audiens malum statum
iherusalem ⁊ iudeorū fleuit
diebus multis ⁊ tandem ar
ripuit cōsiliū oportunū.
Hee. j. Magnā cōpassionez
habuit hieremias de destru
ctione sue ciuitatis plorans
⁊ volans super eā. Tren. j.
⁊ quasi p̄ totum. Saluator
videns ciuitatem hierusalē
destruendam. compatiēs fle
uit super illam Luce. xix. ca.

Cōpati debet homo pau
peribus tēporalibus prina
tis eis in necessitatibus sub
ueniendo. Ideo dicebat iob
xxix. Auris audiens beatifi
cat me q̄ liberassē paupe
rem. Vultum mouet ad cō
patiendū pauperibz q̄ disce
ptatio futuri iudicij solū de
operibz misericordie fiet ex

bibitis vel nō exhibitis pau
peribus ⁊ egenis. Matthei.
xxv. Misertus est domuus
turbe que eum tribus diebz
sustinebat. qui ira pauperes
erāt q̄ nō haberent quid mā
ducarent. sed exultus miser
tus eorum d̄ quinqz panibz
⁊ duobus piscibus satiauit
eos. Matthei. xiiij. Mar. vj.
Luce. ix. Johā. vj. Com
pati debet homo infirmis. et
eos quantum potest iuuare.
sic compassus est samarita
nus homini vulnerato alli
gans eius vulnera ⁊ impo
nens unguētū. Luc. x. Quia
diues epulo non est compas
sus lazaro vlceribus pleno.
ideo sepultus est in inferno.
Luce. xvj. Vultum com
passus est saluator surdo et
muto quē sanauit. Matthei.
ix. Mar. viij. Quotiens x̄ps
ex cōpassione infirmos sa
nauit quere infra d̄ miracul.

Compati debet homo pe
reginis ⁊ vagis. eos reape
et hospitare atqz reficere qñ
potest. sic p̄passus ē abrahā

angelis quos credebat pegrinos
nos Gene. xviii. Loth etiā
ppatens angelis quos pegrinos
credebat. in hospiciū
introduxit Genes. xix. Duo
discipuli eūtes in emaus cō
patientes xp̄o quem pegrinū
estimabant eū ad hospiciū
coegerūt Lu. xxiij. Quō
autē recipiendi sunt pegrini.
et cū ppassione et caritate tra
ctandi q̄re infra de pegrinis
per totum capitulū

De filijs bonis

Angeloz viti
liter erudiētiū
Comūctoroz
humilitet ad
monentium

**Cōsilijs acq̄
escendū est**

Pecitoroz salu
bziter instruē
tium
Socioz fideli
ter psilentū.
Adversoz viti
liter edocētiū

**De filijs angeloz et
sanctoroz acquiescē
dū est. Ideo legitur
q̄ angeli dederūt psiliū loth**

uxori eius. sed uxori non
tenuit ideo versa est in statuā
falis. Gen. xix. Loth etiā qz
nō statim ascendit in montez
sim q̄ ei angeli psulerūt. id
duplicē incestū pmisit cū du
abz filiabus Gene. xix.

**Cōsilijs bonis psanguī
neoz acquiescēdum est. quia
nō acquiescētibus sepe ma
la ptingūt. Ideo generi loth
qui accepturi erant filias ei
nō acquiescentes psilio loth
perierunt cū sodomitis Ge
ne. xix. Quia fratres rubē nō
crediderūt nec secuti sunt cō
filium qd̄ dedit ioseph qd̄. s.
ioseph retulit patri suo. idcir
co venit super eos tribulatio
Gen. xxxvij. Filij beniamin
non crediderunt filijs israhel
psilentibus post scelus com
missum ideo perierūt Judic.
xx. Bonū psiliū dedit pilato
uxor sua. sed ipse nō credens
occidit christum Math. xx
vij. Cōsiliū sapientuz
servandum est. ideo dicebat
Thobias filio suo Cōsiliū
a sapiente require Tho. iiij.**